

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010056
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného Q. X., nar. XX.XX.XXXX v E., v konaní o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 07. apríla 2020 o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. februára 2020, sp. zn. 1Pp/10/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Q. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 19.02.2020, sp. zn. 1Pp/10/2020, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného Q. X. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/22/2019 zo dňa 14.08.2019, právoplatného toho istého dňa, pre zločin krádeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa skráteného výpisu klienta, odsúdený má tento trest po započítaní doby strávenej vo väzbe predpokladane vykonať dňa 19.09.2020.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený Q. X. sťažnosť, ktorú bližšie písomne odôvodnil v podstate s tým, že Okresný súd Trenčín nezobral pri rozhodovaní o jeho žiadosti do úvahy jeho vyjadrenia, postoje a záruky, ako aj predpoklad schopnosti viesť riadny život na slobode, čo je podľa odsúdeného hlavný predpoklad na splnenie materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti vo svojej sťažnosti zdôraznil, že svoje pracovné návyky neprerušil, od začiatku výkonu svojho trestu až doposiaľ je pracovne zaradený. Okrem toho sa aktívne zúčastňuje rôznych brigád, pomocných prác na útvare v ÚVTOS. Voľný čas v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody sa snaží tráviť zmysluplne a plnohodnotným spôsobom - zúčastnil sa rôznych kvízov a spoločenských hier, učil sa cudzí jazyk a venoval sa samoštúdiu. Toto obdobie mu poskytlo dostatok času na prehodnotenie svojho doterajšieho spôsobu života, postojov a vytvorenie plánov pre jeho najbližšiu budúcnosť v osobnom a pracovnom smere. Zároveň uviedol, že exekučné zrážky z jeho príjmu neboli vykonávané, avšak svoju vyživovaciu povinnosť si riadne a včas plnil. Záverom uviedol, že si je vedomý určitých prehreškov vo výkone trestu odňatia slobody, išlo podľa neho zväčša o nepatrné nedorozumenia a poklesky, čím však nechce vec zľahčovať, no z každého napomenutia, resp. disciplinárneho potrestania sa poučil a svoje správanie napravil. Vo výkone trestu sa ocitol po prvýkrát vo svojom živote a verí, že urobí všetko preto, aby už nič podobné nezopakoval. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že vyhovie jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 02.04.2020, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 07.04.2020 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmienočné prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienočné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, z ktorého okrem iného vyplýva, že v správaní odsúdeného boli zistené nedostatky s dodržiavaním zásad slušného správania voči osobám, s ktorými prichádza do styku a nedostatky v nerešpektovaní pokynov personálu na pracovisku, odsúdený z dôvodu opakovaného porušovania interných predpisov a pasívneho využívania voľného času, ako aj z dôvodu nedostatkov v správaní na pracovisku preto program zaobchádzania neplní na požadovanej úrovni, pričom v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody bol doposiaľ 3-krát disciplinárne potrestaný a disciplinárne odmenený nebol) - nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), písm.b), písm.c), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienočnom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného Q. X. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti iba čiastočne a rovnako iba čiastočne svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšení. Z hodnotenia vyplýva záver, že odsúdený Q. X. preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmienočné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, závažnosti páchanej trestnej činnosti a zvýšenej impulzivity. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienočné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienočné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienočnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienočné prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Krajský súd záverom dodáva, že negatívny charakter má správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme, že odsúdený Q. X. páchal trestnú činnosť opakovane (trestný čin krádeže a trestný čin neoprávneného používania motorového vozidla), nakoľko bol už 2-krát súdne trestaný. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia na podmienený trest, mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenie nesplnilo u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu, tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život.

Napadnuté uznesenie je preto vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného Q. X. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.